Núm. 2
Gener 1984

Edita: Jazz Club Granollers
Periodicitat mensual

JAZZ CLUB GRANOLLERS

Tete Montoliu amb Dave Schnitter en concert a Granollers

ESPAULELLA

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 1 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Editorial

1984, l'any del Cinquantenari del Jazz a Granollers

Acabem d'entrar a l'any nou. Aquest 1984 és, per a nosaltres, molt entranyable i significatiu,car s'acompliran cinquanta anys en el que el **JAZZ** (posem-ho amb majúscules) va néixer a Granollers. Era l'any 1934. El fenomen començà a Catalunya amb la fundació del Hot Club de Barcelona (del que desseguida en fórem afiliats) i el primer contacte amb el públic fou en un memorable concert al Palau de la Música, concert que aplegà el famós Quintet del Hot Club de França, amb Django Reinhard i Stephan Grappelly, i el saxofonista i trompeta Benny Carter. Així, el Jazz entrava a casa nostra per la porta gran. Fou l'esclat. Desseguida neixen els hot-clubs arreu del país i creix continuament el nombre d'aficionats: a Vilafranca, Terrassa, Mataró, Figueres, Igualada, etc... i a Granollers. El nostre Jazz Club és dels primers a la palestra. Aquella jovenalla es sentí atreta immediatament per l'encís d'una nova música que venia dels Estats Units d'Amèrica, inventada per uns músics de color d'aquell país, llavors tan llunyà com desconegut. De primer, hi hagué una natural confusió i es barrejaren conceptes, però no tardà a manifestar-se el què, en veritat era el Jazz de debó. I. desseguida, els discs —molts pocs, encara— dels grans creadors d'aquell moment, començaren a rodar a les "gramoles" dels clubs. Així començà a forjar-se el mite dels Armstrong, Ellington, Waller, Hawkins, Basie i tants i tants... encara vigents avui i que són història clàssica. El nostre aficionat en restà captivat i sempre més fou fidel a aquests astres.

Avui ja no es dubta de que el Jazz ha entrat, pels seus mèrits, a formar part del panorama general de la música contemporània. Totes les enciclopèdies de la Història de la Música donen al Jazz la categoria de fenomen musical del segle XXè. I el Jazz, tanmateix, segueix pletòric de vida, evolucionant cap a fites desconegudes i cercant incessantment noves formes d'expressió.

Qui ho havia de dir?... Han passat cinquanta anys des de llavors i a la nostra ciutat sobreviuen encara, sortosament, molts d'aquells pioners i —cosa important— mai no s'han allunyat de la seva dèria. Ara, precisament han volgut retrobar-se i fer reviure aquells moments i encomanar-ho a les noves generacions.

Es per tot això que creiem que aquest mig segle del Jazz a Granollers és un esdeveniment que convé celebrar i no deixar-lo passar per alt.

JAZZ CLUB GRANOLLERS, des d'ara, s'hi posa a treballar amb entusiasme per a fer realitat aquesta commemoració, tot fent una crida per a interessar-hi tothom: des de les nostres institucions ciutadanes a tota la gent atreta vivament per la cultura granollerina.

En els pròxims números continuarem parlant-ne.

JAZZ CLUB GRANOLLERS

Anselm Clavé - Tel. 8700507 - **GRANOLLERS**
La Riera, 49 - Tel. 7901577 - **MATARO**

sorigue
JOIER

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 2 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Apunts biogràfics

Williams Cristhoper Handy

"FATHER OF THE BLUES
Compositor - Trompeta

Va néixer a Florence, Alabama, el 16 de novembre de 1873. Fill i nét de pastor baptista —extremadament puritans— quins consideraven la música com un pecat. Aquesta circumstància, donada la seva vocació per la música, el va decidir a fugir de casa per tal de dedicar-s'hi sense limitacions.

Va marxar de Florence poc abans de que s'acabés el segle, pràcticament sense diners, i sota el braç, una trompeta. Es va incorporar a un petit grup que es va dissoldre poc temps després trobant-se a la ciutat de Saint Louis, sol i sense feina.

Havia estudiat música al College Musical de Kentucky. El 1896 va ser director de l'Orquestra MAHARA MINSTRELS. Durant els vint-i-cinc anys següents, va organitzar i dirigir la seva orquestra. Més, el què li va donar la celebritat, foren les seves composicions.

En certa ocasió, anant de "tourné" cap a Cleveland, Mississipi, va veure i escoltar un trio local interpretant una música d'un gènere estrany. "Lancinant, es el mot adequat, crec jo". explicava. "Durant uns moments em resultà dificultós l'assimilar-ho. Més, bruscament, tot de cop, ho vaig copsar. Va ser en aquest instant que va néixer en mi el compositor".

El seu primer gran èxit fou "THE MEMPHIS BLUES" escrit el 1912 no pas com a tal, sinó degut a un encàrrec fet per Mr. Boss Crump amb motiu d'unes eleccions locals. El títol original fou "Mr. Crump". Després vingueren "St. Louis Blues", "Yellow Dog Blues". "Beale Street Blues" "Loveless Love". etc. etc.

Handy va donar forma al Blues. Per entendre'ns va "normalitzar-lo". Aquest està format o consta de 12 compassos —o els seus múltiples, 24, 36 ó 48— on és exposat el tema. Inicialment, es subdivideix en tres fragments de 4 compassos cada part, els primers de tònica dominant, en segueixen 2 de subdominant, altres 2 de tònica, 2 més de sèptima dominant i els 2 últims en tònica.

S'ha dit que el Blues —cant popular dels negres dels Estats Units— és l'orígen del Jazz. Penso que és més apropiat dir, que és el Blues qui està entroncat directament amb els orígens de la música de Jazz. Fou la primera forma estructurada que va donar peu a la divulgació de la mateixa.

Quant a gravacions on poguem escoltar a W.C. Handy interpretar a la trompeta, hi ha molt poca cosa. Difícils de trobar en aquest moment. La fama i popularitat, com ja s'ha dit, li van donar les seves composicions.

Morí el dia 28 de Març del 1958 als 85 anys. A Harlem i a l'església Baptista --de la que arribà a ésser-ne també Pastor com els seus avantpassats— es varen celebrar els funerals. Fou massiva l'assistència per acompanyar les despulles de Handy. Com a personatges destacats que hi assistiren, citem a Cootie Williams, Cab Calloway, Count Basie, Clarence Williams, Langston Hughes... i molts d'altres.

Al curs del sermó, el Reverend Adam C. Powell, va dir: "L'Arcàngel Gabriel quan sortirà amb el seu cavall, acompanyat del so de les trompetes, Handy s'hi incorporarà interpretant l'últim Blues..."

Diguem finalment, que junt amb la comitiva que l'acompanyava cap a la darrera estada, una orquestra de 50 músics, interpretà els Blues que havia composat, sense faltar-hi, naturalment, el "SAINT LOUIS BLUES".

Pere Crusellas i Solsona

Bibliografia:
JAZZ MAGAZINE. J. Barnett
DICCIONARI DEL JAZZ. Panassié-Gautier
entre d'altres.

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 3 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Arreu del Món

La "MAISON DU JAZZ" de Niça

El mes de juliol del 1982 es va fer públic el projecte d'una "Maison du Jazz" (Casal del Jazz) que s'establiria a la ciutat de Niça (França). Feia ja molt de temps que el Hot Club de França volia que es fés recol·lecta de tots els documents amenaçats de destruccció perquè poguessin ésser fàcilment consultats per tots els aficionats al jazz. La ciutat de Niça i el seu batlle en Jacques Medecin, s'han mostrat oberts a aquesta iniciativa i s'ha acceptat el projecte.

Una vegada estudiades les necessitats d'una institució de tal mena, la "Maison du Jazz" serà instal·lada a la Rue du Chateau i s'espera que podrà ésser inagurada el mes de juliol d'enguany amb ocasió de la PARADE DU JAZZ a Niça.

La principal intenció d'aquest projecte es la de reunir les donacions dels col·leccionistas inquiets del futur que puguin tenir els seus "tresors", servint aixi d'arxiu per tots els aficionats de futures generacions, que podran consultar discos, llibres, cassetes, videos, fotos, films, música escrita, premsa especialitzada, etc.

El Hot Club de França, reconegut d'utilitat pública, ha estat designat hereu d'aquestes donacions i convida a tots els col·leccionistes a fer testament al seu favor per tal d'ampliar el fons educatiu pel Casal del Jazz de Niça.

Els organitzadors del Festival de Jazz de Terrassa han editat un volum de 150 pàgines ciclostilades, detallant i analitzant el que fou i va representar la Segona edició del seu Festival anual que tingué lloc el passat mes de març. Entre altres coses s'hi relacionen els concerts celebrats, descriuen el Balanç econòmic (cost de 7.227.610 ptes amb un saldo negatiu de 747.433) i reprodueixen els retalls de periòdics relatius al desenvolupament del Festival.

La marca discogràfica RCA acaba de llançar al mercat internacional noves reedicions extretes del seu amplíssim catàleg. El que podem considerar més interessant és el volum nº 5 que porta per titol THE COMPLETE SIDNEY BECHET (1941-43) més LADNIER MEZZROW i FRANK NEWTON (1938-39).

El 28 de juny del 1983 va tenir lloc en el Avery Fisher Hall de Nova York un simpàtic homenatge al que fou gran saxofonista COLEMAN HAWKINS' Una gran orquestra sota la direcció d'en Budd Johnson va interpretar els antics arranjaments de l'orquestra Fletcher Henderson, amb en Benny Carter com a solista al saxo alt i a la trompeta, en Laurence Lucie a la guitarra, i gran nombre de saxos tenors varen fer reviure les seves interpretacions, principalment en Hal Singer que es va fer notar amb un impressionant solo sobre el tema **The Man I Love**, i l'Illinois Jacquet interpretant el famós **Body and Soul.**

joint

Facsímil del cartell del passat Festival de Jazz de Copenhagen '83, un bon disseny gràfic d'Arnoldi, que ens ha tramès el nostre amic i corresponsal a Dinamarca Bob Andersen.

VACCA
Acondicionamiento
Refrigeración

Plaça Maluquer i Salvador,5 Tel. 8700415
Apartat 169 GRANOLLERS

AIRE ACONDICIONADO
INSTALACION Y SERVICIO
Carrier dealer

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 4 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Tete Montoliu amb Dave Schnitter en concert a Granollers

ESPAULELLA

No sempre l'assistència a un concert pressuposa la certesa de que aquest hagi de desenrotllar-se forçosament bé comptant amb els mèrits reconeguts a priori dels intèrprets anunciats al programa. I això, que se sol donar en tota llei de música, creiem que es manifesta molt més en un concert de jazz, on la importància de l'intèrpret esdevé definitiva, ja que és en ell on rau exclusivament el fet d'interpretació i creació alhora. Tota una colla d'imponderables, podríem dir-ne extramusicals, influeixen en pro en contra del resultat de la reunió intèrpret-auditori. En definitiva, la presència de bons músics acceptats com a indiscutibles i d'una trajectòria immillorable no és prou per assegurar-ne l'èxit. Tot està sotmès a alts i baixos i a imprevisibles factors ben difícils d'analitzar. Sortosament.

I en fer aquesta digressió com a preàmbul de l'últim concert del Cicle "Ara Jazz" a l'Auditori de la Caixa no volem pas dir que la cosa no rutllà. Rutllà només a estones i amb intermitències gràcies, sobretot, a la constant qualitat que imprimí Tete Montoliu, sempre en la millor línia interpretativa i present tothora a la comunicació artística. Tot i això fou endebades per a posar remei a l'absència del saxo tenor Dave Schnitter vacil·lant divagant amb incoherències, somnàmbul impenitent totalment allunyat del que estava succeint al seu costat, allí mateix. És allò que deiem: hom esperava altra cosa d'aquest músic precedit d'un "curriculum" notable. Malauradament això no va ésser possible. Només, quan ja tot estava dat i beneit, sorgí inesperadament la classe que indubtablement posseix, llançant-se amb **feeling** en un llarg solo que corroborà el què tothom intuïa i esperava. Però el concert estava ja a les acaballes.

Tete Montoliu, ostensiblement satisfet, aplaudí aquesta breu però brillant interpretació de Dave Schnitter. Ben poc, tanmateix.

Els demés components del grup complíren com és en ells habitual. Horacio Fumero, baix i Peer Wyboris, bateria, molt compenetrats en el seu comès, coneixedors veterans del suport a Tete Montoliu. La cantant Miss Marty s'aventurà en algunes breus intervencions però quedà molt esborradissa no acabant d'encaixar en l'ambient. El públic, no gaire nombrós com fóra desitjable, però vivament interessat per aquest cicle de concerts que ara s'acaba.

muebles DUCAL
Josep Umbert, 46
Av. del Parc, 1
Telèfon 870 09 47
GRANOLLERS

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 5 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Col·laboració

RAGTIME RAMPAL

A finales del pasado mes de Noviembre, paseandome por las calles, vi un cartel anunciando un concierto del célebre flautista francés Jean Pierre Rampal que debía tener lugar en el Palau el día 5 de Diciembre. Aparte de unas obras de Von Weber, Mozart, Schubert y Czerny, el cartel indicaba que Rampal iba a tocar un "Jazz Rag" de Scott Joplin.

Conocía ya por el disco los escarceos que Rampal había hecho con el jazz, me refiero al disco muy divertido realizado en colaboración con el pianista de jazz francés, Claude Bolling. Así es que, movido por la curiosidad y por mi amor al ragtime, me encaminé al Palau el día 5 de Diciembre a las 9 de la noche.

Según lo anunciado, Rampal tocó en la primera parte las obras clásicas de Von Weber (Sonata en Re), Mozart (Sonata en Do) y Czerny (Grand Duo Concertante). En la segunda parte interpretó una Sonata de Schubert, acompañado, como en la primera parte, por el pianista John Steele Ritter. Una vez terminada esta pieza y apagados los aplausos, aparecieron en escena el tuba Paco Gil y el drummer Xavier Joaquín y colocaron un micro del cual se apoderó Rampal.

Con gran sorpresa y deleite por parte mía, el gran flautista hizo un elogio encendido de Joplin y su música, explicó al público un poco desconcertado de que no había "música ligera" sino música buena o mala y luego tocó no un "Jazz Rag" de Joplín —pieza que por lo demás no existe— sino siete magníficas composiciones del rey del ragtime, "Elite Syncopations", "The Entertainer", "Cleopha", "Bethena", "The Great Crush Collision March" y "The Ragtime Dance". Como bis interpretó un delicioso preludio de Gershwin.

El éxito fué clamoroso. Hubo un par de silbidos, procedentes, supongo, de unos melómanos "long hair" pero fueron pronto acallados.

Rampal interpretó los ragtimes con mucha soltura, el pianista y el tuba lo acompañaron muy bien. Unicamente el batería fué algo mecánico y careció por completo de swing.

Pero esta velada me encantó porque Rampal nos dió un cumplido homenaje a un gran genio de la música negra, a un gran precursor del jazz. Y realmente fué muy bonito que un gran intérprete de música clásica como Jean Pierre Rampal nos recordara la obra del inmortal Scott Joplin tan poco apreciados hasta ahora por sus colegas. Gracias, Monsieur Rampal!

Alfredo Papo

PETER DELPHINICH i el seu Grup de Jazz a l'auditori de la Caixa. Cicle "Ara, Jazz" Presentat per l'Escola Studi Modern Music, de Granollers.

Heus ací uns músics joves practicants d'un jazz progressiu i d'avantguarda. Es mouen en l'univers jazzístic dels Coltrane, Monk, Gillespie, Parker, M. Davis. Sense concessions ni escapades nostàlgiques a gèneres anteriors al **bop**. Són d'una sola peça, convençuts del què es proposen. Llur dicció planeja pels camins del jazz més dur, quasi —diríem— agressiu, aspre... Tot, des del so instrumental a la intensitat dels aparells microfònics, està pensat per a no sortir-se d'aquesta estètica. I això, és perfectament vàlid. Després, ve o no ve l'estar-hi d'acord, però aquesta apreciació ja es molt subjectiva. El grup de Delphinich, no s'aparta mai d'aquesta línia, cosa que patentitza la seva sinceritat.

Aquesta formació gira sempre a l'entorn del seu líder que toca contínuament a so obert, fortíssim, sense matisos **sub-tone** ni altres romanticismes amb els que no hi creu. Bon saxofonista, coneixedor de la tècnica d'aquest instrument, fent servir alternativament els diferents tipus d'aquesta família: el soprano, el tenor i el barítton, és precisament amb aquest últim quan es mostra més convincent.

Dels demés components, cal fer esment, també, del guitarra Pere Soto, molt jove i molt ben preparat per a interpretar tota mena de jazz. Potser massa sovint es deixa endur per tics fàcils manllevats de la música rock.

Xavier Ortiz al baix elèctric i Ricard Hocherger a la bateria, compliren bé amb la seva tasca de suport als solistes.

Des d'aquí ens plau d'encoratjar l'Studi Modern Music a prosseguir amb les seves actuacions a la nostra ciutat a l'espectativa de descobrir nous valors.

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 6 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

Discografia

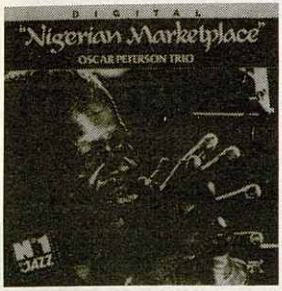

Oscar Peterson Trio
"Nigerian Marketplace"
Pablo Records

Aquest disc que comento és un dels últims aparescuts al mercat del pianista de color **Oscar Peterson.** Està acompanyat, com ja és habitual, pel gran baixista **Neil O. Pedersen** i pel baterista **Terry Clarke.** La gravació ha estat feta a Montreux (Suïssa) el juliol del 1981 i l'enregistrament es va fer amb el sistema Digital de la casa Sony, d'una gran qualitat.

Els temes que toca Peterson en aquest disc són de factura pròpia amb la excepció d'un d'Errol Garner. Obre l'àlbum un tema que també serveix per a donar-li el títol: **"Nigerian Marketplace".**
És una composició que forma part d'una Suite anomenada **"Africa",** fins al moment inacabada, i que està dedicada al líder nacionalista Sud-africà **Nelson Mandella.** Es d'una gran bellesa, conjuntament termes bàsics al jazz com son el swing, l'armonia, i la bona interpretació, que Oscar Peterson i els seus acompanyants varen saber donar al públic assistent que aplaudí molt a tot el llarg del concert.

El fet de que **O.P.** estrenés aquesta suite inacabada és degut a que el concert que precedia al seu, era del gran pianista de jazz modern **Herbie Hancoc,** que va fer una actuació brillant i, per aquelles coses de la competència, Oscar Peterson donà a conèixer els seus secrets d'una forma pletòrica aconseguint un gran èxit.

Lluís Sitjes i Planas

fes-te soci del **JAZZ CLUB**

Agenda

BARCELONA
La Cova del Drac - Carrer Tuset, 15
Telèfon 217 56 42
Dissabte, 21 i Diumenge 22: Cuarteto Onix
Divendres, 27, dissabte, 28 i diumenge, 29 de gener: Pardellans Trio
Divendres, 3, dissabte, 4 i diumenge, 5 de febrer: La Big-Band de Lluís Rovira amb 17 músics
Divendres, 10, dissabte, 11 i diumenge, 12 de febrer: Cadaqués Conection

TERRASSA
Jazz Cava - Sant Quirze, 22
Telèfon 783 89 19
Dissabte, 21 i diumenge, 22 de gener: Grupo "El Barrio" (Latin Jazz)
Dissabte, 28 i diumenge 29 de gener: Gene Barry (vibràfon) amb: Josep Puigbó (piano), Joan Guitart (baix) i Adrià Font (bateria)
Mes de febrer: Festival de Jazz

SS Publicidad SITJES
Av. Sant Esteve - Tel. 870 65 33 Granollers

Publicació Mensual
JAZZ CLUB GRANOLLERS

Hi col·laboren:
Pere Crusellas i Solsona, Francesc Sala i Pascual Esteve Colomer i Brossa, Alfredo Papo Joint, Lluís Sitjes i Planas, Amador Garrell i Soto
Fotografia: Pere Espaulella i Bufia
Imprimeixen: Gràfiques Garrell-2
Publicitat: Sitjes
Dipòsit legal: B-2472-1984

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 7 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers

CITROËN LE DEVUELVE LA ALEGRIA DE TENER UN COCHE

Ahora puede disfrutar la alegría de tener un coche grande (más de 4 metros), bello y fogoso, sin ninguna de sus penas.

Alegría: La mejor aceleración de su categoría.

Alcanza 100 Km/h. en 11,5 segundos y una velocidad máxima de 176 Km/h. en 5.ª velocidad. Un nuevo motor Citroën de 1.580 c.c., 90 caballos, 4 cilindros refrigerados por agua y bloque de aluminio. Un consumo que da alegría con sólo leerlo.

5,6 litros a 90 Km/h.
7,4 litros a 120 Km/h.
8,9 litros en recorridos urbanos.

Alegría: El mínimo mantenimiento de su categoría.

Sólo dos horas a los 20.000 Kms.

No necesita puestas a punto ni reglaje de embrague, y el de válvulas es prácticamente nulo.

Suspensión garantizada por 2 años, hasta 100.000 Kms.

Robustez es alegría.

Un nuevo concepto: estructura de piezas de acero más grandes. Así gana robustez, elimina soldaduras y corrosión.

Seguridad: La mayor alegría.

Combina la suspensión hidroneumática Citroën con el sistema Mc Pherson. 4 frenos de disco asistidos por bomba de alta presión.

Alegría delante, alegría detrás.

Confort Citroën para 5 personas con asientos delanteros regulables en 3 direcciones.

Maletero de 444 dm³ o 1.455 con asiento trasero abatido. Climatización que renueva todo el aire en 15''.

EL NUEVO CITROËN

BX

HIMNO A LA ALEGRIA

GARAGE ELOY 'SA

Concesionario

CITROËN

GRANOLLERS-BADALONA-MOLLET

RED CITROËN 83

Cada día más.

Jazz Club Granollers, 1/1/1984, p. 8 / Col·lecció de premsa i butlletins / Arxiu Municipal de Granollers